

# Symposium Jubileuszowe „Planowanie i Eksploatacja Systemów Zaopatrzenia w Energię”

W dniach 29 –30 marca 2001 r. odbyło się Symposium Naukowe „Planowanie i Eksploatacja Systemów Zaopatrzenia w Energię” zorganizowane z okazji obchodów jubileuszu 50-lecia pracy naukowej profesora Jacka Mareckiego, członka korespondenta Polskiej Akademii Nauk, długoletniego kierownika Katedry Elektrowni i Gospodarki Energetycznej, byłego dyrektora Instytutu Elektroenergetyki i Automatyki na Wydziale Elektrycznym Politechniki Gdańskiej oraz przewodniczącego Komitetu Problemów Energetyki przy Prezydium Polskiej Akademii Nauk.

Honorowy patronat Symposium piastował JM Rektor Politechniki Gdańskiej prof. Aleksander Kołodziejczyk. Komitet Naukowy Symposium ukonstytuował się w następującym składzie: prof. dr hab. inż. Paweł Zimny – dziekan Wydziału Elektrotechniki i Automatyki PG, prof. dr hab. inż. Maciej Pawlik – wiceprzewodniczący Komitetu Problemów Energetyki PAN, dyrektor Instytutu Elektroenergetyki Politechniki Łódzkiej, prof. dr hab. inż. Piotr Wilde – prezes Oddziału PAN w Gdańsku, dr hab. inż. Ryszard Zajczyk – prof. PG, kierownik Katedry Elektrowni i Gospodarki Energetycznej PG, dr hab. inż. Waldemar Kamrat – przewodniczący Komitetu Obchodów 100-lecia Wydziału Elektrotechniki i Automatyki PG.

Tematyka Symposium koncentrowała się na stanie aktualnym i na przewidywanych perspektywach rozwoju krajowego sektora energetycznego. Celem Symposium, zorganizowanego w okresie zbliżających się obchodów 100-lecia Uczelni i Wydziału, było przedstawienie dorobku naukowego, dydaktycznego i inżynierskiego Profesora oraz przedstawicieli środowiska naukowego zajmujących się zagadnieniami z zakresu zainteresowań Jubilata i jego szkoły energetyki kompleksowej zapoczątkowanej już w latach sześćdziesiątych przez profesora Kazimierza Kopeckiego.

Program Symposium składał się z dwóch zasadniczych części. Część pierwsza miała miejsce w Sali Senatu w Gmachu

Głównym Politechniki Gdańskiej; była to „Ceremonia otwarcia Symposium Jubileuszowego”, w ramach której odbyło się kolejno: otwarcie Symposium i wystąpienia Gości Honorowych, a następnie uroczyste otwarte zebranie plenarne Komitetu Problemów Energetyki PAN, Prezydium Oddziału PAN w Gdańsku oraz uroczyste posiedzenie Rady Wydziału Elektrotechniki i Automatyki Politechniki Gdańskiej.

Drugą część Symposium wypełniły cztery sesje naukowe z zakresu problemów energetyki:

Sesja 1: „Energetyka z przełomu stuleci” – w sali 300 w Gmachu Głównym Politechniki

Sesja 2: „Perspektywy rozwoju systemów zaopatrzenia w energię”

Sesja 3: „Współczesne układy skojarzonego wytwarzania energii”

Sesja 4: „Eksploatacja systemów zaopatrzenia w energię”

Sesje 2, 3 i 4 odbyły się w Dworcu Młyniska w Gdańsku przy ul. Swojskiej 13, dzięki uprzejmości Zespołu Elektrociepłowni „Wybrzeże”. Zarząd ZEC, udostępniając swoją siedzibę na sesje naukowe, pragnął w ten sposób uczcić jubileusz profesora Mareckiego.

Podczas obrad w drugiej części Symposium wygłoszono łącznie piętnaście referatów naukowych, wśród których autorami pięciu referatów byli pracownicy Politechniki Gdańskiej. Referaty ukazały się w materiałach konferencyjnych opublikowanych przez Wydawnictwo Instytutu Maszyn Przepływowych PAN w Gdańsku, a sfinansowanych przez Komitet Problemów Energetyki PAN.

W Symposium uczestniczyło łącznie około 120 osób – przedstawicieli władz centralnych RP, przemysłu energetycznego, organizacji naukowych i technicznych oraz wyższych uczelni technicznych kraju.

*Zdzisław Kusto  
Wydział Elektrotechniki i Automatyki*

## Stanowisko Senackiej Komisji ds. Nauki Politechniki Gdańskiej dotyczące projektu „Zasad ogólnych” i „Zasad ramowych” oceny parametrycznej jednostek naukowych przez KBN

Senacka Komisja ds. Nauki Politechniki Gdańskiej, w skład której wchodzi prodziekan ds. nauki wszystkich wydziałów Politechniki Gdańskiej, po dokładnym zapoznaniu się z projektem „Zasad ogólnych” i „Zasad ramowych” oceny parametrycznej jednostek naukowych przez KBN wraz z komentarzami oraz po wnikliwej dyskusji przedstawia swoje stanowisko w tym przedmiocie.

**1. Nie kwestionując celowości ulepszenia lub wprowadzania nowych zasad oceny parametrycznej jednostek naukowych, nie możemy zgodzić się z faktem, że proponowany system oceny parametrycznej działa „wstecz” (czyli jest obciążony wadą prawną) i znacznie odbiega od obo-**

**wiązującego dotychczas. Tworzenie prawa działającego wstecz jest niedopuszczalne.**

Stoimy na stanowisku, że każdy nowy system powinien być opracowany i zatwierdzony z odpowiednim wyprzedzeniem, obejmującym cały okres oceny, którego dotyczy. Spełnienie tego wymogu umożliwi odpowiednie planowanie działalności naukowej, w tym publikacyjnej, wdrożeniowej, finansowej itd. Nowe zasady oceny parametrycznej powinny być opracowane z uwzględnieniem wyników szerokiej i dogłębnej dyskusji w środowiskach naukowych, bowiem bezpośrednio rzutują one na właściwe wydatkowanie pieniędzy podatników.

**2. Niezwykle istotnym składnikiem oceny parametrycznej są wszystkie publikacje recenzowane.**

W projekcie proponuje się uznawać jedynie publikacje w czasopiśmie, w tym zwłaszcza w czasopiśmie z tzw. listy filadelfijskiej. Otóż dostępność do czasopiśm z listy filadelfijskiej i w ogóle dostępność do czasopiśm dla poszczególnych dziedzin wiedzy jest zdecydowanie różna. Dla niektórych dziedzin lista filadelfijska – to co najmniej kilkadziesiąt tytułów, a w innych – szczególnie w naukach technicznych – zaledwie kilka. W projekcie proponuje się nie przyznawać żadnych punktów za publikacje umieszczone w wydawnictwach konferencyjnych i wydawnictwach jednostek naukowych. Należy podkreślić, że w badaniach stosowanych, a w szczególności w naukach technicznych, niezwykle istotną rolę odgrywają konferencje – oczywiście o odpowiedniej randze. Referaty na tych konferencjach zawsze są recenzowane i dodatkowo podlegają bezpośredniej ocenie w trakcie prezentacji. Opublikowane referaty z niektórych konferencji środowiskowych są wyżej cennie niż artykuły w czasopiśmie z listy filadelfijskiej. System punktacji wyłącznie za publikacje jest nie do zaakceptowania jako uniwersalny dla wszystkich dyscyplin. Brak punktacji za artykuły w recenzowanych wydawnictwach konferencji będzie dla niektórych dyscyplin katastrofą. System taki spowoduje:

- stopniowy zanik udziału w konferencjach środowiskowych stanowiących ważne forum bezpośrednich kontaktów i wymiany myśli,
- „zatkanie się” wielu czasopiśm publikacjami i – co się z tym wiąże – spadek aktywności publikacyjnej, szczególnie młodych pracowników naukowych.

Dlatego zdecydowanie domagamy się rozszerzenia wykazu punktowanych publikacji recenzowanych o recenzowane i opublikowane referaty w materiałach ważnych w danej dyscyplinie konferencji. Wykazy uznawanych konferencji i wydawnictw można bez większego problemu ustalić dla dyscyplin wchodzących do danego Zespołu KBN.

### **3. Bardzo wysokie wymagania stawia się w projekcie ocenom za „Wykorzystanie w praktyce wyników badań naukowych i prac rozwojowych prowadzonych w jednostce”.**

Uzyskanie przychodów w podanych wysokościach, w sytuacji, gdy krajowy przemysł w wielu branżach został praktycznie sprzedany zagranicznym koncernom, które posiadają stojące na wysokim poziomie zaplecza naukowe, jest w zasadzie niemożliwe. Już sam fakt wykorzystania wyników badań w praktyce jest uznaniem wartości i celowości tych badań i ma często

większą wartość od niektórych publikacji. Proponujemy znaczne obniżenie progów wymaganych przychodów decydujących o przyznaniu punktów za wykorzystanie w praktyce wyników badań naukowych.

### **4. Praktycznie w każdym Zespole KBN istnieją różne rodzaje jednostek podlegających ocenie, wymienione w pkt. 9 części A.**

Ogólnie można je podzielić na dwie grupy: pierwsza – to jednostki naukowe (np. placówki PAN, PAU) i badawczo-rozwojowe, druga – to jednostki szkół wyższych. Głównym zakresem działania jednostek pierwszej grupy są badania naukowe, a drugiej – działalność dydaktyczna i naukowa. Jednostki pierwszej grupy mogą łatwiej uzyskać wyższą ocenę, bowiem zajmują się tylko badaniami naukowymi i wdrożeniami. W jednostkach szkolnictwa wyższego dużo czasu pochłania dydaktyka. Aby kształcenie odbywało się na odpowiednim poziomie, pracownicy tych jednostek muszą prowadzić badania naukowe, uzyskiwać stopnie i tytuły naukowe. System oceny parametrycznej powinien ten fakt uwzględniać, gdyż w obecnej formie preferuje on jednostki pierwszej grupy. Można byłoby to uwzględnić w ten sposób, że w obliczeniach parametru R jednostki szkoły wyższej, przeliczeniowa liczba N dla poszczególnych grup pracowników byłaby mniejsza, niż dla jednostek pierwszej grupy. Oddawałoby to fakt dodatkowego obciążenia pracowników jednostek szkół wyższych dydaktyką.

### **5. „Ocena ogólna jednostki” (punkt 7 części B), w niektórych wymienionych aspektach jest bardzo trudna do jednoznacznego określenia.**

Jak bowiem określić „pozycję międzynarodową jednostki”, „pozycję wśród jednostek krajowych danego typu” czy wreszcie „przestrzeganie zasad etyki w nauce”? Za te subiektywne oceny (nieparametryczne!!) można uzyskać – według projektu - aż 20% dodatkowych punktów. Dlatego proponujemy obniżyć możliwe do uzyskania dodatkowe punkty do 5%.

### **6. Podane w części B – definicje i uwagi o tym, że listy czasopiśm, za które można uzyskać punkty, będą zaopiniowane przez Komitety PAN, jest nie do zaakceptowania.**

Nie można tworzyć dokumentu z wadą prawną, bowiem jednostki PAN są stroną w podziale dotacji na działalność statutową. Dlatego uważamy, że listy czasopiśm i konferencji, w których publikacje będą punktowane, powinny ustalać Zespoły KBN.

*Przewodniczący Senackiej Komisji ds. Nauki  
Dr hab. inż. Andrzej Grono, prof. nadzw. PG*

## **Symposium Siłowni Okrętowych „SYMSO 2000”**

XXI Symposium Siłowni Okrętowych, pod nazwą „SYM-SO 2000”, odbyło się 16 i 17 listopada 2000 r. na Wydziale Oceanotechniki i Okrętownictwa Politechniki Gdańskiej. Zostało zorganizowane przez Katedrę Siłowni Okrętowych Wydziału Oceanotechniki i Okrętownictwa Politechniki Gdańskiej i Zespół Techniki Morskiej Sekcji Technicznych Środków Transportu Komitetu Transportu PAN. Celem tego Symposium było współtworzenie forum wymiany informacji i doświadczeń naukowo-technicznych i ekonomicznych w zakresie projektowania, wytwarzania i eksploatacji siłowni okrętowych oraz umacnianie sprzężeń nauka-praktyka w tym zakresie. W czasie obrad przedstawiane były głównie zagadnienia dotyczące badań energetycznych, niezawodności, trwałości i bezpieczeństwa

funkcjonowania siłowni okrętowych oraz urządzeń w nich instalowanych. Wygłoszono 38 referatów, w tym 5 dotyczących osiągnięć w sferze projektowania i wytwarzania urządzeń takich firm, jak: ALFA LAVAL, CATERPILLAR, MAN B&W, WARTSILA i UNITEST. Tematyka referatów, które zostały wygłoszone na tym symposium, dotyczyła takich zagadnień, jak:

- badania wpływu stężenia chemicznych środków powierzchniowo czynnych na skuteczność odolejania mieszaniny olejowo-wodnej występującej w zębach na statkach PMH;
- drzewo niezdatności układu napędowego statku serii B-488;
- elektrownie stacjonarne z tłokowymi silnikami spalinowymi w nauczaniu siłowni okrętowych;

- gotowość globalna siłowni okrętowych i urządzeń w nich instalowanych;
- hipotezy w badaniach naukowych dotyczących urządzeń siłowni okrętowych;
- kryteria bezpieczeństwa statku morskiego;
- metodyka i programy racjonalnego projektowania układów napędowo-energetycznych statków towarowych;
- możliwości dostosowania eksploatowanych silników okrętowych do spełniania norm emisji toksycznych składników spalin;
- napędy hybrydowe okrętów podwodnych;
- niektóre możliwości oceny obciążenia tłokowych silników okrętowych i strat w układach napędowych drogą pomiaru mocy indykowanej;
- ocena stanu technicznego siłowni oraz specjalistycznego sprzętu eksploatowanego na okrętach Marynarki Wojennej RP;
- perspektywy rozwoju okrętowych kotłów pomocniczych;
- problemy:
  - ♦ oceny energetycznej siłowni okrętowych na przykładzie zbiornikowców;
  - ♦ projektowania systemów utylizacji energii odpadowej w okrętowych siłowniach motorowych;
- próba oceny międzynarodowej konwencji MARPOL 73/78 o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki w aspekcie jej przestrzegania w praktyce;
- relacje obiekt-atrybut-wartość w aplikacjach systemów ekspertowych;
- rozwiązanie układu energetycznego systemu podwodnego TODS 400 dla strefy przydennej morza bałtyckiego;
- stanowisko badań procesu odolejania w odolejaczach okrętowych;
- węglowodory jako czynniki chłodnicze stosowane na statkach – bezpieczeństwo;
- wpływ:
  - ♦ niesprawności układu paliwowego na jakość smarowego oleju obiegowego silnika bezwzduchowego;
  - ♦ warunków pogodowych na współpracę układu napędowego z prądnicą zawieszoną na wybranym statku;
  - ♦ zanieczyszczeń oleju smarowego na zużycie współpracujących elementów;
  - ♦ zmiennych warunków otoczenia na parametry pracy okrętowego kotła utylizacyjnego;
- wrażliwość charakterystyk eksploatacyjnych na zmiany stanu technicznego okrętowych turbinowych silników spalinyowych;
- wybrane:
  - ♦ aspekty bezpieczeństwa w eksploatacji siłowni okrętowych masowców;
  - ♦ problemy eksploatacji pomp gruntowych na pogłębiarkach;
  - ♦ zagadnienia układów napędowych okrętów do zwalczania min;
- wykorzystanie:
  - ♦ metod drganiowych w diagnostyce tłokowych silników okrętowych;
  - ♦ sieci neuronowej do diagnozowania wybranych niesprawności silnika okrętowego;
  - ♦ symulatora siłowni okrętowej NORCONTROL PPT2000-M22-PCIV w badaniach i dydaktyce;
- zagadnienia związane z emisją NOx-ów z silników okrętowych;
- zmiany w formułach określania parametrów spalin silników typu RTA wynikające z rozwoju silników okrętowych oraz urządzeń pomocniczych.

W sympozjum uczestniczyło 60 osób (w tym 8 samodzielnych pracowników nauki), zatrudnionych w uczelniach technicznych oraz instytucjach i przedsiębiorstwach produkcyjnych Wybrzeża. Uczestnikami sympozjum byli pracownicy Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni, Instytutu Morskiego w Gdańsku, Politechniki Gdańskiej, Politechniki Szczecińskiej, Wyższej Szkoły Morskiej w Gdyni, Wyższej Szkoły Morskiej w Szczecinie, ALFA LAVAL Sp. z o.o. w Gdyni, ENERTEK-SILNIKI CATERPILLAR w Gdyni, Gdańskiej Stoczni Remontowej, MAN B&W Diesel A/S Przedstawicielstwo w Polsce, Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Centrum Techniki Morskiej w Gdyni, Polskiego Rejestru Statków Centrum w Gdańsku, PPHU NAUTA TURBO Sp. z o.o. w Gdyni, Przedsiębiorstwa Robót Czerpalnych i Podwodnych w Gdańsku, UNITEST w Gdańsku, WARTSILA Polska Sp. z o.o. w Gdańsku, Wydawnictwa SHIPBUILDING & SHIPPING LTD w Gdańsku, a także studenci Wydziału Oceanotechniki i Okrętownictwa Politechniki Gdańskiej. Sympozjum zostało dofinansowane przez dziekana



*Stocznia Gdynia SA*

*(fot. z folderu „SOCZNIA GDYNIA SA – TRADYCJA, NOWOCZESNOŚĆ, JAKOŚĆ”)*

na Wydziału Oceanotechniki i Okrętownictwa Politechniki Gdańskiej ze środków KBN oraz przez 9 następujących sponsorów: ALFA LAVAL Sp. z o.o. w Gdyni, ENERTEK-SILNIKI CATERPILLAR w Gdyni, MAN B&W Diesel A/S Przedstawicielstwo w Polsce, PKO Bank Polski SA w Gdańsku, PPHU NAUTA TURBO Sp. z o.o. w Gdyni, Polski Rejestr Statków Centrum w Gdańsku, Stocznia Gdynia SA, UNITEST, WARTSILA Polska Sp. z o.o. w Gdańsku.

Podczas Sympozjum odbyło się spotkanie kierowników katedr i dyrektorów instytutów i zakładów zajmujących się za-

gadnieniami projektowania i eksploatacji siłowni okrętowych, podczas którego ustalono zasady i kierunki dalszej współpracy oraz termin następnego sympozjum siłowni okrętowych. Kolejne, już XXII, takie sympozjum odbędzie się w listopadzie 2001 r. na Wydziale Techniki Morskiej Politechniki Szczecińskiej.

Jerzy Girtler

Wydział Oceanotechniki i Okrętownictwa

## Studencka wizja nowego centrum Gdańska

Ogólnopolski studencki konkurs na koncepcję zagospodarowania dawnej Stoczni Cesarskiej w Gdańsku, 2.02.2001 r.

Celem konkursu było zainteresowanie młodych ludzi – studentów wydziałów architektury z całej Polski – problemem przekształcenia terenów postoczniowych w Gdańsku i zaproponowanie konkretnych rozwiązań uwzględniających obecne tendencje oraz marzenia i aspiracje ludzi młodych – potencjalnych użytkowników tego obszaru w przyszłości. Konkurs spotkał się z wyjątkowo dużym zainteresowaniem. Zgłoszono prawie pięćdziesiąt prac, z czego połowa została przygotowana przez zespoły spoza Gdańska, w szczególności z Politechniki Łódzkiej, Szczecińskiej, Poznańskiej i Gliwickiej. Każdy z zespołów miał za zadanie opracować dwa podstawowe elementy:

- koncepcję urbanistyczną obejmującą cały obszar opracowania,
- koncepcję architektoniczną jednego wybranego obiektu.

Wyboru najlepszych prac dokonał Sąd Konkursowy w składzie: prof. dr hab. inż. arch. Mieczysław Kochanowski – przewodniczący Sądu (dziekan Wydziału Architektury Politechniki Gdańskiej), inż. arch. Konrad Pławiński (SARP), dr inż. arch. Romuald Loegler (Atelier „Loeger Partnerzy”), inż. arch. Wiesław Bielawski (Urząd Miejski w Gdańsku), Janusz Lipiński (Synergia 99), dr inż. arch. Andrzej Prusiewicz (Wydział Architektury Politechniki Gdańskiej), dr inż. arch. Maciej Chojnacki (Wydział Architektury Politechniki Gdańskiej), dr inż. arch. Marek Gawdzik – Sędzia Referent (bez prawa głosu) (Wydział Architektury Politechniki Gdańskiej). Sekretariat Konkursu prowadzili arch. Piotr Lorens i arch. Bartosz Maciowski (Wydział Architektury Politechniki Gdańskiej).

Pula nagród wynosiła 8 tysięcy złotych. Laureaci I nagrody otrzymali 4 tysiące złotych i pamiątkowy dyplom. Dodatkowo SARP o/ Wybrzeże, wydawca magazynu „Architektura & Biznes” oraz dziekan Wydziału Architektury Politechniki Gdańskiej ufundowali atrakcyjne nagrody dla autorów wyróżnionych prac.

Tereny dawnej Stoczni Cesarskiej w Gdańsku stanowią część obszaru, na którym już w niedalekiej przyszłości rozpocząć się ma budowa nowego centrum Gdańska oraz regionu południowo-wschodniego Bałtyku, obejmującego obiekty międzynarodowego i krajowego biznesu, siedziby organizacji działających w rejonie Morza Bałtyckiego, hotele, obiekty kultury i rekreacji oraz atrakcyjne mieszkania. Postoczniowe tereny położone nad wodą, w bezpośredniej bliskości zabytkowego śródmieścia Gdańska, stwarzają doskonałe możliwości rozwoju, podobne do tych, jakie z powodzeniem wykorzystano w takich realizacjach, jak Docklands w Londynie, Kop yan Zuid w Rotterdamie, Hafen City w Hamburgu.

Zespół historycznych hal produkcyjnych z końca XIX w. oraz nabrzeży, pochylni i doków Stoczni Cesarskiej może być świetnym źródłem inspiracji dla młodych ludzi. Skala i różnorodność zadań związanych z wieloletnim tworzeniem nowego, przyszłego centrum Gdańska, stwarza atrakcyjne możliwości działania dla młodych profesjonalistów, nie tylko branży architektoniczno-budowlanej. Będzie to miejsce spotkań i wymiany informacji w skali regionu bałtyckiego, a może nawet globalnej, przyciągające również naukowców i humanistów. Synergia 99 zamierza patronować zawodowym karierom młodych ludzi, którzy postanowią związać swą przyszłość z tworzeniem nowoczesnego, otwartego na świat centrum Gdańska i regionu.

Wypowiedzi autorów prac wyróżnionych i nagrodzonych  
I nagroda



**Anna Pokojska**, studentka czwartego roku kierunku Architektura i Urbanistyka na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej. Tymczasowo mieszka w Łodzi, na stałe zameldowana w Radomsku, gdzie w roku 1997 ukończyła II Liceum Ogólnokształcące.

W roku 2000 brata udział w konkursie studenckim na projekt szkoły marzeń w Swarzędzu. Jej hobby to fotografia, malarstwo, jeździectwo, pływanie, podróże. W przyszłości zamierza wyjechać na stypendium programu SOCRATES do Fachhochschule w Mainz.

**Bartek Grzegorzczak**, rocznik 1977. Absolwent Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych im. „Tade” Makowskiego w Łodzi, student czwartego roku Wydziału Architektury i Urbanistyki Politechniki Łódzkiej. W roku 2000 uczestnik konkursu „Szkoła marzeń” zorganizowanego przez Wydział Architektury Politechniki Poznańskiej. „W przestrzeni najważniejsza jest dla mnie skala człowieka i miejsca, dlatego staram się z szacunkiem pod-



chodzić do zastanej rzeczywistości oraz okoliczności na nią wpływających”.

Myślą przewodnią naszego projektu było dostarczenie przyszłym użytkownikom nowego centrum Gdańska maksymalnych wrażeń (...) w swoim projekcie dbaliśmy zarówno o jak najlepsze inwestycyjne wykorzystanie terenu, jak i zapewnienie użytkownikom komfortu komunikacyjnego, psychicznego oraz estetycznego. Staraliśmy się posługiwać skalą ludzką jako wyznacznikiem przestrzeni i dostępności do niej.

Zdawaliśmy sobie sprawę z problemu, jaki niesie ze sobą podwójna funkcja Nowej Wałowej. Aby nie stała się ona granicą starego i nowego Gdańska i nie dzieliła jego części, założyliśmy sobie ogromną kładkę spinającą dwa brzegi Nowej Wałowej. To Plac Długa Fosa nawiązujący do przebiegu dawnej fosy. Kolejnym pomysłem na naszą dzielnicę było skomponowanie osi o różnych funkcjach, które zbiegają się w punkcie nad Radunią – węzłem łączącym Gdańsk Główny ze Starym. Było to najlepsze miejsce, aby wygenerować ruch w stronę nowego City. Osie te, dochodząc do nabrzeża tworzą, grzebieniowy układ charakterystyczny dla miasta nadrzecznego: Rekreacyjna, Wodna (Plac Długa Fosa), Kulturowa i Handlowa. Bardzo silne było pragnienie, by obok wielkoświatowych centrów biznesu i handlu znalazło się również na projektowanym terenie wiele miejsc spokojnych, cichych, niemalże intymnych, tak by można w nich było szukać ukojenia. Stąd zostawiliśmy szeregi starych zaułków, uliczek, przystani. Uehonorowaliśmy stare hale, zostawiając je niemalże w surowym stanie, z autentycznymi brukami, posadzką techniczną wzbogaconą w strefie nabrzeża w szyny stojących tam niegdyś dźwigów. W swoim projekcie dbaliśmy zarówno o jak najlepsze inwestycyjne wykorzystanie terenu, jak i zapewnienie jego użytkownikom maksymalnego komfortu komunikacyjnego, psychicznego oraz estetycznego. Staraliśmy się posługiwać skalą ludzką jako wyznacznikiem przestrzeni i dostępności do niej.

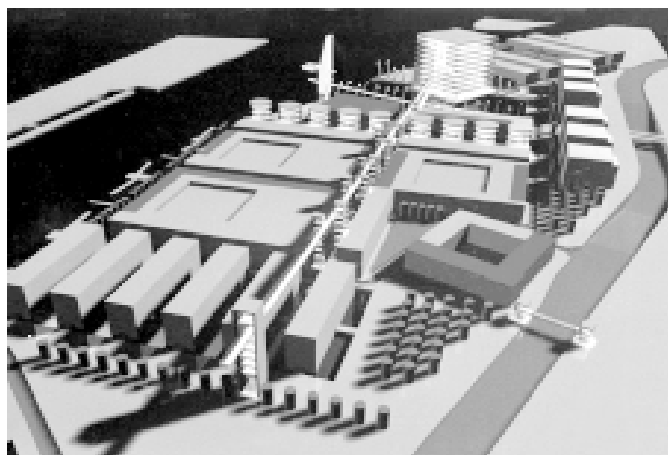
II nagroda

**Monika Doszka i Stavros Sotiriou (Politechnika Łódzka)**



W poszukiwaniu idei na zagospodarowanie dawnych terenów Stoczni Cesarskiej w Gdańsku, które leżą w bezpośrednim sąsiedztwie historycznego Centrum miasta, odwołaliśmy

się do minionych lat świetności oraz rozwoju Gdańska, kiedy to układ urbanistyczny odzwierciedlał funkcje pełnione przez to miasto. Rozwinął się charakterystyczny dla osad portowych organizm miejski na sieci naturalnych i sztucznych ciągów wod-



nych, o układzie prostopadłych do nabrzeża portowego przestrzeni publicznych.

Teraźniejszość stoi na pograniczu rzeczywistości i wirtualnego świata mediów, reklamy, przepływu informacji związane go z nowymi technologiami. Ow świat tworzy niemalże układ scalony komputera.

W projektowanej przez nas humanitarnej platformie, człowiek byłby nośnikiem współczesnych informacji, poruszając się w świecie nowo powstałych obiektów oraz przestrzeni publicznych. Obok technicznego znaczenia płyty głównej komputera polegającego na przekazaniu informacji, zainspirowała nas jej trójwymiarowość. Odnajdujemy w niej pewne zbieżności z układem urbanistycznym miast portowych. Jej prostopadła do obrzeży siatka „ulic” doskonale wpisuje się do zastanego terminu i tkanki miejskiej, nie zakłócając dostępu do wody.

Wyróżnienie

**Bartosz Haduch, Dariusz Gajewski, Sebastian Holewik, Marek Świerczyński (Politechnika Śląska w Gliwicach)**



Tereny Stoczni Gdańskiej, ważne nie tylko dla Trójmiasta, ale dla całej Polski ze względów historycznych, kulturowych i ekonomicz-

nych, stanowią bogaty i inspirujący podkład do projektowania. Długa i skomplikowana historia tego obszaru obfituje we wspinające budynki, konstrukcje, dźwigi, baseny portowe i pochylanie, które w naszej interpretacji stworzą nową jakość przestrzeni godnej XXI wieku. Nasza interwencja to stworzenie nowego centrum – megastruktury – zupełnie nowa tkanka miejska, zbudowana pomiędzy zabytkowymi budynkami Stoczni, stopnio-



wo przechodząca od sztywnych układów, przez pasy pośrednie, aż do klucza projektu – pięciu „statków” – ogromnych struktur-budynków dominujących nad terenem, położonych w wachlarzowym układzie w kierunku wody, jednocześnie nawiązując do grzebieniowego układu ulic Starego Miasta. Zachowujemy charakterystyczne, godne uwagi budynki, czasem tylko elewacje, dźwigi, konstrukcje, pochylanie, przedmioty i posadzki, dodajemy do nich nowe elementy, czasem są one punktem wyjściowym i inspiracją dla nowo projektowanych obiektów.



#### Wyróżnienie

Agnieszka Wenklar, Agnieszka Gnoińska, Grzegorz Ziębik  
(Politechnika Śląska w Gliwicach)

W koncepcji uwzględniono wytyczne planu miejscowego. Przez tereny postoczniowe poprowadzono drogę – Nową Wałową.

Ma ona tworzyć zielony bulwar, wzdłuż którego od strony południowej powstaną nowe kwartały z zabudową mieszkaniową i terenami zielonymi. W koncepcji zakłada się możliwość przedłużenia ulicy Nowej Wałowej w kierunku wschodnim, tak by połączyła brzegi rzeki Motławy. Dla udostępnienia terenów postoczniowych i połączenia ich ze



Starym Miastem, poprowadzono nową linię tramwajową. Zgodnie z planem miejscowym podkreślono osie widokowe przez poprowadzenie wzdłuż nich ciągów pieszych. Koncepcja zakłada utworzenie w części zachodniej kompleksu hal wystawienniczych, sali koncertowej i centrum administracyjno-biurowego. Na potrzeby sali koncertowej i hal wystawienniczych przewiduje się zaadaptowanie istniejącej, zabytkowej zabudowy stoczniowej. Centrum administracyjno-biurowe tworzą budynki w układach kwartałowych, nawiązujących do średnio-wiecznej tkanki miasta. Wzdłuż osi widokowej przechodzącej przez ten teren powstał szeroki trakt pieszy z przyległymi placami. Szczegółowo opracowana została część wschodnia terenu po stoczni.

*Zebrał Piotr Lorens  
Wydział Architektury*

*Ilustracje: [www.wystawa.synergia99.com.pl](http://www.wystawa.synergia99.com.pl)*